

Ekki er laust við að þýða í alþjóðasamþykktum og umsóknir frændþjóðanna á Norðurlöndunum um inngöngu í Evrópubandalagið hafi beint samstarfsáhuga þeirra og annarra vestrænna ríkja í aðrar áttir og breytt áherslum. Ef til vill verða Íslendingar að búa sig undir það að þurfa að leggja fram meiri vinnu og mannafla til að halda sínum hlut í alþjóðastofnunum og þingum sem eru haldin á þeirra vegum.

Á 80. Alþjóðavinnuálagningu komu fulltrúar ríkisstjórna Norðurlanda saman til vikulegra funda. Á þeim var rætt um stöðu mála í þingnefndum og undirbúnar ræður sem fluttar voru í þeirra nafni. Auk þess voru haldnir reglulega samráðsfundir fulltrúa vestrænna iðnríkja (svonefndur IMEC-hópur). Á þessu þingi var einkum fjallað um tillögur til breytinga á starfsemi ILO og eftirlitskerfi stofnunarinnar á fundum hópsins.

Fylgiskjal I.

Samþykkt nr. 174, um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem kom saman til 80. þingsetu sinnar í Genf 2. júní 1993 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuálastofnunarinnar, gefur gaum að viðkomandi alþjóðasamþykktum og tillögum og samþykkt og tillögu um öryggi og hollustuhætti við vinnu frá 1981 og samþykkt og tillögu um öryggi við notkun efna frá 1990, og leggur áherslu á að teknar séu ákvarðanir um samræmdar ráðstafanir hvað þetta varðar á alþjóðavettvangi, og

gefur einnig gaum að starfsreglum Alþjóðavinnuálastofnunarinnar um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, sem gefnar voru út 1991, og

tekur tillit til þess að tryggja verður að hvers konar viðeigandi ráðstafanir séu gerðar til að:

- a. koma í veg fyrir meiri háttar slysa;
- b. draga úr hættu á meiri háttar slysum;
- c. draga úr áhrifum meiri háttar slysa, og

gefur gaum að orsökum slíkra slysa, svo sem mistökum við skipulagningu, mistökum einstaklinga, bilun búnaðar, frávikum frá venjulegum starfsaðstæðum, utanaðkomandi truflunum og náttúruhamförum, og

tekur tillit til nauðsynjar samvinnu, hvað snertir alþjóðlega áætlun um öryggi varðandi kemísk efni, á vegum Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, umhverfisáætlunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar, svo og við aðrar hlutaðeigandi samstarfsstofnanir ríkisstjórna, og

þar eð þingið hefur samþykkt tilteknar ábendingar um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar,

gerir þingið í dag, 22. júní 1993, eftirfarandi samþykkt sem nefna má Samþykkt um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, 1993.

I. Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

1. Markmið þessarar samþykktar er að koma í veg fyrir meiri háttar slys þar sem við sögu koma hættuleg efni og draga úr áhrifum slíkra slysa.
2. Þessi samþykkt nær til staða þar sem meiri háttar hætta er fyrir hendi.
3. Samþykktin nær ekki til:
 - a. kjarnorkustöðva og stöðva þar sem unnin eru geislavirk efni, að undanteknum þeim stöðum þar sem farið er með ógeislavirk efni í slíkum stöðvum;
 - b. herstöðva;
 - c. flutninga utan stöðva nema um lagnir.
4. Aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, er heimilt, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins og aðra hlutaðeigandi aðila, að undanskilja frá ákvæðum samþykktarinnar stöðvar eða atvinnugreinar þar sem jafngildar ráðstafanir til varnar eru gerðar.

2. gr.

Ef sérstök og veruleg vandamál koma upp og ekki reynist unnt að beita án tafar öllum þeim ráðstöfunum til varnar og forvarna sem gert er ráð fyrir í samþykktinni ber aðildarríki að gera áætlanir, í samráði við aðila vinnumarkaðarins og aðra hlutaðeigandi aðila, um framkvæmd framangreindra ráðstafana smám saman innan tiltekins tíma.

3. gr.

Hvað varðar þessa samþykkt merkir hugtakið:

- a. „hættulegt efni“ efni eða efnablöndu sem veldur hættu vegna efnafræði-, eðlisfræði- eða eiturefnafræðilegra eiginleika, annaðhvort eitt sér eða ásamt öðrum efnum;
- b. „hættumörk“ það magn tiltekens hættulegs efnis eða flokks efna sem tilgreind eru í landslögum miðað við tilteknar aðstæður og eru til marks um stað þar sem veruleg hætta er á ferðum ef farið er yfir það magn;
- c. „verulega hættulegur staður“ stað þar sem framleitt er, unnið, meðhöndlað, notað, eytt eða geymt, annaðhvort um stundarsakir eða varanlega, eitt eða fleiri hættuleg efni eða flokkur efna í því magni að það fari fram úr hættumörkum;
- d. „meiri háttar slys“ skyndilegt atvik — svo sem meiri háttar útstreymi, útgeislun, eldsvoða eða sprengingu — í starfsemi staðar þar sem um er að ræða meiri háttar hættu þar sem við sögu koma eitt eða fleiri hættuleg efni og veldur starfsmönnum, almenningi eða umhverfinu alvarlegri hættu, hvort sem hún er yfirvofandi eða kemur fram síðar;
- e. „öryggisskýrsla“ skriflega framsetningu upplýsinga á sviði tækni, stjórnunar og framkvæmda sem nær til hættu á stað þar sem gera má ráð fyrir meiri háttar hættu, og stjórnun á slíku, og er forsenda fyrir þeim ráðstöfunum sem eru gerðar til að tryggja öryggi staðarins;
- f. „næstum stórslys“ hvers konar skyndilegan atburð þar sem við sögu koma eitt eða fleiri hættuleg efni sem hefðu getað valdið meiri háttar slysi ef ekki hefðu komið til mildandi áhrif.

II. Almenn atriði.

4. gr.

1. Sérhvert aðildarríki mótar, framkvæmir og endurskoðar reglulega samræmda stefnu hvað varðar verndun starfsmanna, almennings og umhverfisins fyrir hættu á meiri háttar slysi með tilliti til landslaga, reglugerða, aðstæðna og venja og í samráði við aðila vinnumarkaðarins og aðra hlutaðeigandi aðila.

2. Stefnu þessa skal framkvæma með aðgerðum til varnar og forvarna á vinnustöðum þar sem meiri háttar hættu er fyrir hendi og, þar sem því verður við komið, stuðla að notkun bestu fáanlegrar öryggistækni.

5. gr.

1. Hlutaðeigandi stjórnvald eða aðili, sem hlutaðeigandi stjórnvald hefur samþykkt eða viðurkennt, skal, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins og aðra hagsmunaaðila, koma upp kerfi til greiningar á vinnustöðum, sem valda meiri háttar áhættu samkvæmt skilgreiningu í 3. gr. c sem byggist á skrá yfir hættuleg efni eða flokkun hættulegra efna eða hvort tveggja, ásamt viðeigandi hættumörkum samkvæmt landslögum og reglugerðum eða alþjóðlegum stöðlum.

2. Endurskoða skal og endurnýja reglulega kerfi það sem tilgreint var í 1. tölul. hér að framan.

6. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvald skal, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, gera sérstakar ráðstafanir til að vernda upplýsingar, sem veittar eru í trúnaði skv. 8., 12., 13. eða 14. gr., ef líklegt þykir að uppljóstrun þeirra gæti valdið fyrirtæki atvinnurekanda tjóni, svo fremi þetta ákvæði valdi ekki starfsmönnum, almenningi eða umhverfinu verulegri hættu.

III. Skyldur atvinnurekenda.

7. gr.

SKILGREINING

Atvinnurekendur skulu skilgreina sérhvern vinnustað undir stjórn þeirra þar sem um er að ræða verulega hættulegan stað samkvæmt kerfi því sem lýst er í 5. gr.

8. gr.

TILKYNNINGAR

1. Atvinnurekendur skulu tilkynna hlutaðeigandi stjórnvaldi um mjög hættulegan vinnustað sem þeir hafa skilgreint:

- a. innan tiltekins tíma ef vinnustaðurinn er þegar fyrir hendi;
- b. áður en nýr vinnustaður er tekinn í notkun.

2. Atvinnurekendur skulu einnig tilkynna hlutaðeigandi stjórnvaldi áður en mjög hættulegum vinnustað er lokað fyrir fullt og allt.

9. gr.

TILHÖGUN Á VINNUSTAÐ

Hvað viðkemur sérhverjum mjög hættulegum vinnustað ber atvinnurekendum að koma á fót og viðhalda skráningarkerfi um eftirlit með áhættuvöldum sem er m.a. fólgið í:

- a. skilgreiningu og greiningu áhættuþátta og áhættumati, m.a. hvað varðar hugsanlega gagnverkun efna;
- b. tæknilegum ráðstöfunum, m.a. hönnun, öryggiskerfum, byggingu, vali á efnum, rekstri, viðhaldi og kerfisbundinni skoðun vinnustaðarins;
- c. ráðstöfunum hvað snertir skipulag og þjálfun starfsmanna, að leggja til tæki til að tryggja öryggi þeirra, starfsmannafjölda, vinnutíma, skilgreiningu á starfssviði og stjórnun utanaðkomandi verktaka og íhlaupamanna á vinnustað;
- d. neyðaráætlunum og ráðstöfunum, m.a.:
 - i. undirbúningi virkra neyðaráætlana og ráðstafana á staðnum, þar með taldar neyðarráðstafanir vegna læknishjálpar sem unnt er að hrinda í framkvæmd ef meiri háttar slys verður eða hættu er á slíku, svo og reglubundnum prófunum og mati á virkni þeirra og endurskoðun eftir þörfum;
 - ii. að veita upplýsingar um hugsanleg slys og neyðaráætlanir á staðnum í þágu stjórnvalda og aðila sem sjá um að gera neyðaráætlanir og ráðstafanir til verndar almenningi og umhverfinu utan vinnustaðarins;
- e. ráðstöfunum til að draga úr afleiðingum meiri háttar slysa;
- f. samráði við starfsmenn og fulltrúa þeirra;
- g. endurbótum á kerfinu, m.a. ráðstöfunum til öflunar upplýsinga og að greina atburði þegar slys hafa orðið eða þegar legið hefur við slysi.

10. gr.

ÖRYGGISSKÝRSLA

1. Atvinnurekendum ber að gera öryggisskýrslu sem byggð er á kröfum sem eru settar fram í 9. gr.

2. Gera skal slíka skýrslu:

- a. ef um er að ræða mjög hættulega vinnustaði sem eru þegar fyrir hendi, innan tiltekins tíma eftir tilkynningu samkvæmt fyrirmælum landslaga eða reglugerða;
- b. ef um er að ræða nýjan mjög hættulegan vinnustað, áður en hann er tekinn í notkun.

11. gr.

Atvinnurekendum ber að endurskoða, endurnýja og breyta öryggisskýrslunni:

- a. ef breytingar eru gerðar sem hafa veruleg áhrif á öryggi á vinnustað eða ferli eða magn hættulegra efna sem eru til staðar;
- b. ef þróun tækniþekkingar eða mat á áhættuþáttum mæla með því;
- c. með því millibili sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum;
- d. samkvæmt beiðni hlutaðeigandi stjórnvalds.

12. gr.

Atvinnurekendum ber að senda til eða hafa til reiðu fyrir hlutaðeigandi stjórnvald öryggisskýrslur sem tilgreindar eru í 10. og 11. gr.

13. gr.

TILKYNNINGAR UM SLYS

Atvinnurekendum ber að tilkynna hlutaðeigandi stjórnvaldi og öðrum aðilum sem tilgreindir eru í því skyni án tafar þegar meiri háttar slys verður.

14. gr.

1. Atvinnurekendum ber, innan tiltekins tíma frá því að meiri háttar slys verður, að gefa hlutaðeigandi stjórnvaldi nákvæma skýrslu þar sem fram kemur nákvæm greining á orsökum slyssins og lýst er hvaða áhrif það hefur haft á staðnum þá þegar og hvað gert hefur verið til að draga úr áhrifum þess.

2. Í skýrslunni skal tilgreina tillögur um ráðstafanir sem gripið skal til í því skyni að koma í veg fyrir að slysið endurtaki sig.

IV. Ábyrgð hlutaðeigandi stjórnvalda.

15. gr.

NEYÐARÁÆTLANIR UTAN VINNUSTAÐAR

Að teknu tilliti til upplýsinga atvinnurekanda skal hlutaðeigandi stjórnvald tryggja að gerðar séu neyðaráætlanir og ráðstafanir til verndar almenningi og umhverfinu utan hvers verulega hættulegs vinnustaðar, að þær séu endurskoðaðar með viðeigandi millibili og samræmdar aðgerðum hlutaðeigandi stjórnvalda og aðila.

16. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvaldi ber að tryggja að:

- a. upplýsingum um ráðstafanir í öryggismálum og rétt viðbrögð við meiri háttar slysum sé dreift til þess hluta almenningss sem líklegt er að meiri háttar slys hafi áhrif á, án þess að slíkir aðilar hafi beðið um slíkar upplýsingar, svo og að slíkar upplýsingar séu endurnýjaðar og þeim dreift á ný með viðeigandi millibili;
- b. viðvörðun sé gefin án tafar ef meiri háttar slys verður;
- c. þeim upplýsingum, sem krafist er samkvæmt a- og b-liðum hér að framan, sé dreift til hlutaðeigandi ríkja, ef meiri háttar slys gæti haft áhrif yfir landamæri, í því skyni að stuðla að samvinnu og samræmingu aðgerða.

17. gr.

STAÐSETNING VERULEGA HÆTTULEGRA VINNUSTAÐA

Hlutaðeigandi stjórnvaldi ber að ákveða samræmda stefnu um staðsetningu þannig að þeir vinnustaðir sem mikil hætta stafar af séu staðsettir í hæfilegri fjarlægð frá hverfum með öðrum vinnustöðum, íbúðabyggð og þjónustustofnunum almenningss, svo og að viðeigandi ráðstafanir séu gerðar varðandi þá vinnustaði sem eru þegar fyrir hendi. Stefnan skal endurspegla þau almennu ákvæði sem tilgreind eru í II. hluta samþykktarinnar.

18. gr.

SKOÐUN

1. Hlutaðeigandi stjórnvaldi ber að hafa á að skipa starfsfólki, sem hefur hlotið viðeigandi menntun og þjálfun, býr yfir nægilegri færni og nýtur fullnægjandi tæknilegrar og faglegrar aðstoðar til að skoða, rannsaka, meta og veita ráðleggingar í þeim efnum sem fjallað er um í þessari samþykkt, svo og að tryggja að starfsemin sé í samræmi við landslög og reglugerðir í hverju tilvik.

2. Fulltrúar atvinnurekanda og fulltrúar starfsmanna á mjög hættulegum vinnustað skulu fá tækifæri til að fylgja eftirlitsmönnum sem hafa eftirlit með framkvæmd þeirra ráðstafana sem lýst er í þessari samþykkt, nema eftirlitsmenn telji að það geti spillt fyrir framkvæmd skyldustarfa þeirra samkvæmt almennum starfsreglum hlutaðeigandi stjórnvalds.

19. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvald hefur rétt til að banna hvers konar starfsemi sem veldur yfirvofandi hættu á meiri háttar slysi.

IV. Réttindi og skyldur starfsmanna og trúnaðarmanna þeirra.

20. gr.

Haft skal samráð við starfsmenn á mjög hættulegum vinnustað og trúnaðarmenn þeirra á viðeigandi samstarfsvettvangi í því skyni að tryggja öruggar vinnureglur. Einkum skulu starfsmenn og trúnaðarmenn þeirra:

- a. fá fullnægjandi og viðunandi upplýsingar um þær hættur sem eru fyrir hendi á mjög hættulegum vinnustað og hverjar afleiðingar þær gætu haft;
- b. fá upplýsingar um hvers konar fyrirskipanir, leiðbeiningar eða tilmæli frá hlutaðeigandi stjórnvaldi;
- c. vera hafðir með í ráðum við gerð eftirtalinna gagna og hafa aðgang að þeim:
 - i. öryggisskýrslna;
 - ii. neyðaráætlana og neyðarráðstafana;
 - iii. slysaskýrslna;
- d. fá reglulega tilsögn og þjálfun í starfsaðferðum og ráðstöfunum til að koma í veg fyrir meiri háttar slys og hafa hemil á þróun sem líklegt er að kunni að leiða til meiri háttar slyss, svo og í neyðarráðstöfunum sem gripið skal til ef meiri háttar slys verður;
- e. að því leyti sem starfssvið þeirra segir til um og án þess að fyrirgera stöðu sinni, gera ráðstafanir til úrbóta og, ef nauðsyn krefur, hindra starfsemi þar sem þeir hafa ástæðu til að ætla, samkvæmt þjálfun sinni og reynslu, að hætta sé á meiri háttar slysi og tilkynna það verkstjóra eða gefa viðvörðun, eftir því sem við á, áður en gripið er til slíkra aðgerða eða eins fljótt og við verður komið eftir að til þeirra hefur verið gripið;
- f. ræða við atvinnurekandann um hvers konar hugsanlega hættu sem þeir telja að gæti valdið meiri háttar slysi, enda hafi þeir rétt til að tilkynna hlutaðeigandi stjórnvaldi um slíka hættu.

21. gr.

Starfsmenn, sem starfa á mjög hættulegum vinnustað, skulu:

- a. fara að öllum starfsreglum og grípa til þeirra ráðstafana sem við eiga til að koma í veg fyrir meiri háttar slys og hafa hemil á þróun sem gæti leitt til meiri háttar slyss á mjög hættulegum vinnustað;
- b. hlíta öllum neyðarráðstöfunum ef meiri háttar slys verður.

VI. Ábyrgð útflutningsríkja.

22. gr.

Ef notkun hættulegra efna, tækni eða ferla er bönnuð í útflutningsríki vegna hættu á meiri háttar slysi skal útflutningsríkið koma upplýsingum um slíkt bann og ástæður fyrir því til innflutningsríkisins.

VII. Lokaákvæði.

23. gr.

Formlegar fullgildingar þessarar samþykktar skulu sendar forstjóra alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar til skrásetningar.

24. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis vera bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar sem hafa látið forstjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur samþykktin í gildi að því er snertir hvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

25. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrir en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, en síðan getur það sagt henni upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

26. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á því hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

27. gr.

Forstjóri alþjóðavinnu-
málastofnunarinnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar, skv. 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

28. gr.

Þegar stjórn alþjóðavinnuáskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga jafnframt hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

29. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að öllu eða nokkru leyti, og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg, skal:

- a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, þrátt fyrir ákvæði 25. gr. hér að framan, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma þegar það gerist;
- b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt hefur öðlast gildi.

2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu hvað snertir form og efni í þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

30. gr.

Enskur og franskur texti þessarar samþykktar er jafngildur.

Fylgiskjal II.

Tillaga nr. 180, um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys.

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáskrifstofunnar, sem kom saman til 80. þingsetu sinnar í Genf 2. júní 1993 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuáskrifstofunnar,

þar eð þingið hefur samþykkt tilteknar ábendingar um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og

þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi tillögu sem kemur til viðbótar við alþjóðasamþykkt um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys,

gerir þingið í dag, 22. júní 1993, eftirfarandi tillögu sem nefna má Tillögu um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, 1993.

1. Ákvæðum þessarar tillögu skyldi beitt ásamt ákvæðum Samþykktar um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys, 1993 (hér eftir nefnd „Samþykktin“).

2. (1) Alþjóðavinnuálagstofnunin ætti, í samvinnu við aðrar hlutaðeigandi alþjóðlegar samstarfsstofnanir ríkisstjórna og aðrar stofnanir, að stuðla að alþjóðlegum upplýsingaskiptum um:

- a. góðar öryggisreglur á mjög hættulegum vinnustöðum, m.a. um stjórnun öryggismála og öryggi í vinnuferlinu;
- b. meiri háttar slys;
- c. hvað lærst hefur þegar legið hefur við slysi;
- d. tækni og ferli sem eru bönnuð vegna öryggis og hollustuhátta;
- e. skipulagningu læknisfræðilegrar og tæknilegrar aðstoðar eftir að meiri háttar slys hefur orðið;
- f. aðferðir og ráðstafanir sem hlutaðeigandi stjórnvöld beita til að hrinda í framkvæmd ákvæðum Samþykktarinnar og þessarar Tillögu.

(2) Aðildarríkin ættu, að svo miklu leyti sem því verður við komið, að koma upplýsingum um það efni sem tilgreint er í tölulið (1) til alþjóðavinnuálagstofunnar.

3. Stefna stjórnvalda, sem gert er ráð fyrir samkvæmt samþykktinni, landslögum og reglugerðum eða öðrum ráðstöfunum til að framkvæma hana, skyldi eftir því sem við á, vera í samræmi við starfsreglur Alþjóðavinnuálagstofnunarinnar um ráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar iðnaðarslys sem gefnar voru út 1991.

4. Aðildarríkin ættu að marka stefnu sem hefur það að markmiði að takast á við meiri háttar hættu, áhættuvalda og afleiðingar þeirra á þeim sviðum og í tengslum við þá starfsemi sem ákvæði samþykktarinnar ná ekki til samkvæmt 3. mgr. 1. gr.

5. Aðildarríkin ættu að viðurkenna að meiri háttar slys gæti haft alvarleg áhrif á líf manna og umhverfið og hvetja til að komið verði á kerfum til að greiða starfsmönnum bætur svo skjótt sem auðið er eftir að slys hefur orðið og huga að áhrifum slyssins á almenning og umhverfið.

6. Samkvæmt þríhliða yfirlýsingu um meginreglur varðandi fjölþjóðafyrirtæki og félagsmálastefnu, sem stjórnarnefnd alþjóðavinnuálagstofunnar hefur samþykkt, ættu landsfyrirtæki eða fjölþjóðafyrirtæki, sem starfa á fleiri en einum stað, að gera öryggisráðstafanir til að koma í veg fyrir meiri háttar slys og hafa stjórn á þróun mála, sem líklegt er að gætu valdið meiri háttar slysi, án mismununar, til handa starfsmönnum á öllum vinnustöðum sínum á hvaða stað eða í hvaða landi þá er að finna.